

בש"פ 3/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3/17

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום
14.12.2016 בתפ"ח 40211-07-15 (ע"י כב'
השופטים ח' סלוטקי, א' אינפלד ו-א' חזק)

תאריך הישיבה: י"ב בטבת התשע"ז (10.1.2017)

בשם העורר: עו"ד עופרה סיבוני

בשם המשיבה: עו"ד בת שבע אבגז

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטים ח' סלוטקי, א' אינפלד ו-א' חזק) מיום 14.12.2016 בתפ"ח 40211-07-15, בגדרה נדחתה בקשת העורר להקל את התנאים המגבילים בהם הוא נתון.

2. נגד העורר, יליד 1998, קטין בעת ביצוע העבירות, הוגש ביום 20.7.2015 כתב אישום בבית המשפט המחוזי לנוער בבאר שבע המייחס לו עבירות של מעשי סדום, מעשים מגונים ואיומים שביצע העורר בשנים 2014 ו- 2015, ב- י.מ, קטין יליד שנת 2002 (להלן: המתלונן).

3. העורר נעצר ביום 8.7.2015, אך שוחרר ביום 16.7.2015, עוד קודם הגשת כתב האישום נגדו, בתנאים מגבילים שעיקרם מעצר בית מלא בבית סבו וסבתו במושב נהורה ותחת פיקוחם. עם הגשת כתב האישום הוחלט על הארכת תחולת התנאים המגבילים, שהוארכו מעת לעת, תוך שנקבעו הקלות בתנאים המגבילים.

4. ביום 17.5.2016 הודה העורר בכתב אישום מתוקן, וניתנה הכרעת דין בעניינו בה קבע בית המשפט כי הנאשם עבר את העבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, אך נקבע כי "בשלב זה בהיות הנאשם קטין אין אנו מרשיעים אותו". המשך הדין נדחה לשם קבלת תסקיר ולטיעונים לעונש ליום 13.9.2016.

5. ביום 13.9.2016 נעתר בית המשפט לבקשת שירות המבחן כי הדין בטיעונים לעונשו של העורר יידחה ליום 14.12.2016. כן הורה בית המשפט כי יוגש תסקיר נפגע עבירה ביחס למתלונן עד ליום 12.12.2016, וכי עד לאותו יום יגיש שירות המבחן תסקיר עדכני ביחס לעורר. במקביל, הורה בית המשפט, לפי המלצת שירות המבחן, על הקלות שונות בתנאים המגבילים.

6. ביום 14.12.2016 נעתר בית המשפט לבקשה נוספת של שירות המבחן לדחיית מועד הדין בטיעונים לעונש ב- 3 חודשים נוספים, למרות התנגדות התביעה, ואלה נקבעו ליום 29.3.2017. נקבע כי למועד זה יגיש שירות המבחן תסקיר סופי ביחס לעורר. לצד זאת, דחה בית המשפט את המלצת שירות המבחן להקלות נוספות בתנאים המגבילים שהוטלו על העורר, שעיקרן להתיר לעורר לשהות בבית הוריו בכל סופי השבוע (מיום ה' בערב ועד ליום א' בבוקר).

החלטה בענין אחרון זה היא מושא הערר שלפני.

7. נטען בערר כי בית משפט קמא התעלם מהתרשמות גורמי הטיפול כי במהלך חצי השנה האחרונה ישנה התקדמות משמעותית בתכנית הטיפולית אשר נבנתה עבור העורר, וכי שגה בית המשפט בכך שהתעלם מן החשיבות המיוחדת בהיבט הטיפולי להקלה בהדרגה בתנאים המגבילים החלים על העורר. כן נטען כי לא ניתן כל משקל לכך שהעורר מצוי מזה כשנה וחצי תחת תנאים מגבילים ומתפקד באופן חיובי, בלא שרשומות לחובתו הפרות או חריגות.

8. בדיון לפני חזרה באת כוח העורר על טענותיה בערר והוסיפה כי בית המשפט דחה את המלצת שירות המבחן להקלות נוספות בתנאים המגבילים ללא הנמקה. נטען כי הקלות אלה נתבקשו כחלק מההליך הטיפולי, ולא היה צידוק לדחותן, במיוחד שעד היום עמד העורר בתנאים שהוטלו עליו. מנגד, טענה באת כוח המדינה כי אנו מצויים לאחר הכרעת הדין כאשר לא עומדת עוד לעורר חזקת החפות. נטען כי כיום, לאחר ההקלות הרבות שכבר אושרו בעבר, ההגבלה היחידה למעשה שנותרה היא הרחקת העורר מבית הוריו לבית סביו, וכי הטעם העיקרי להתנגדות המדינה להקלות הנוספות יסודו בכך שהמתלונן הקטין, שמצבו הנפשי קשה, מתגורר בשכונות לבית הורי העורר. כן צוין

כי נגד העורר מתנהל תיק נוסף, בבית משפט לנוער בתל אביב, גם כן בגין עבירות מין.

הכרעה

9. לא מצאתי ממש בערר זה.

10. בתסקיר מיום 12.12.2016 ביקש שירות המבחן לדחות ב- 3 חודשים נוספים את הדין בבית המשפט לקבלת תסקיר מסכם ולטיעונים לעונש, מאחר וטרם בשלו התנאים לסיום ההליך המשפטי, נוכח התיק הנוסף המתנהל נגד העורר והצורך בהשלמת ההליך הטיפולי. כן המליץ השירות כי בתקופה זו יוקלו התנאים המגבילים. בית המשפט נענה כאמור לבקשה לדחיית מועד הדין אך לא מצא להיענות להמלצה להקלת התנאים.

11. איני סבור כי יש עילה להתערב בהחלטת בית המשפט קמא. כידוע, "תסקיר שירות המבחן מהווה המלצה בלבד ובית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן שהן רק שיקול אחד במכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול" (ע"פ 8704/08 הייב נ' מדינת ישראל (23.4.2009), וראו גם: בש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (29.6.2005)).

12. העורר היה קטין בעת ביצוע העבירות, אך כיום הוא בגיר בן 18 ו- 3 חודשים. העורר הואשם בעבירות מין חמורות, בהן הודה וניתנה בעניינו הכרעת דין. בצדק ציינה באת כוח המדינה כי העורר לא נהנה עוד מחזקת החפות.

במסגרת התנאים המגבילים שהוטלו עליו עם שחרורו, שוהה העורר בבית סבו וסבתו במושב נהורה ותחת פיקוחם. התנאים המגבילים הנוספים שהוטלו עליו בשעתו הוקלו במהלך הזמן, וכיום המגבלה העיקרית המוטלת עליו היא עצם הרחקתו מבית הוריו לבית סביו. בצד האינטרס של העורר ורצונו המובן לשהות עם הוריו, קיים האינטרס העומד ביסוד הרחקתו - הגנה על נפגע העבירה, קטין כבן 14 וחצי כיום, המתגורר בשכונת לבית הורי העורר.

13. הדיון המסכם בבית משפט קמא קבוע בעוד זמן לא רב (29.3.2017), ובעקבותיו תינתן הכרעתו הסופית של בית המשפט בפרשה זו. בנסיבות אלה איני רואה מקום ועילה להתערב בהחלטתו של בית המשפט מושא הערר.

14. סוף דבר: הערר נידחה.

ניתנה היום, י"ב בטבת התשע"ז (10.1.2017).

שׁוֹפֵט